

Іван IV Васильович (Грозний)
 (* 25.08. 1530, м. Москва –
 † 18.03.1584, м. Москва)

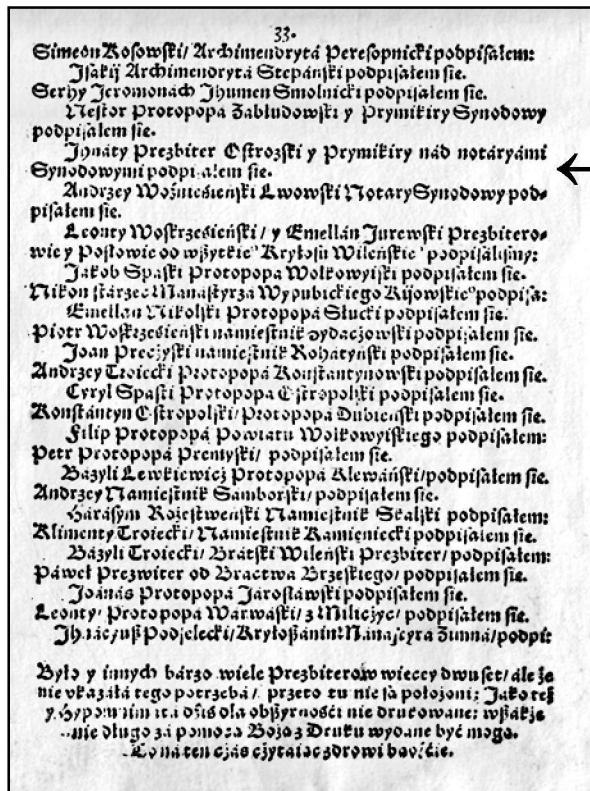
Великий князь Московський (з 1533 р.), перший російський цар (1547-1584 рр.), публіцист. Близько 1547 р. намагався запросити з Німеччини друкарів, знавців мов. Іван IV став ініціатором створення першої російської державної друкарні, в якій *Іван Федоров* та *Петро Мстиславець* випустили “Апостол” (1564 р.) та “Часовник” (1565 р.). Цар вважається автором трьох публіцистичних послань до князя *Андрія Курбського*, російського емігранта, що проживав на Волині. У передмові до *Острозької Біблії* зазначено, що він передав князю *В.-К. Острозькому* через *М. Гарабурду* список повної Біблії, укладений ще за князя *Володимира Святославовича*. Допускається, що це була *Геннадієва Біблія*.

Література: Гладкий А. И., Цеханович А. А. Курбский Андрей Михайлович // Словарь книжников и книжности Древней Руси. – Ленинград, 1988. – Вып. 2. – Ч. 1. – С. 494-503; Лурье Я. С., Роменская О. Я. Иван IV Васильович Грозный // Словарь книжников и книжности Древней Руси. – Ленинград, 1988. – Вып. 2. – Ч. 1. – С. 371-384.

Петро Кралюк

Ігнатій
 (* ? – † після 10.03.1603)

Був дияконом у м. Буську. Близько 1587 р. Львівське ставропігійне Успенське братство запросило його до своєї школи вчителем та проповідником.

*Підпис Ігнатія під рішенням
 Берестейського антикатолицького собору
 1596 року*

Через переслідування місцевого владики Гедеона Балабана, який конфліктував із братчиками, у жовтні 1591 р. “учитель богодухновенних наук і писаній отеческих іскусний священноієрей Ігнатій” переїхав на роботу до Вільнюської братської школи. У червні наступного року повернувся до Буська, де служив у Святомиколаївській церкві. На підставі наклепу в еретизмі 6 червня 1594 року його під час ярмарку прилюдно підстароста, “відлучивши від церкви і від міста..., без жодного суду вигнав”.